

229 til Strafarbejde alene, naar Sigtede afgiver en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse, og han eller hans Værge ikke begærer Paakendelse ved Landsret, *eller* 4) som behandles ved Sø- og Handelsretten eller ved Underretten ifølge fornævnte Regel om Søsager (jfr. 1ste Bog I ad c og ad d); 5) endvidere de ovennævnte under Nr. 1 anførte Sager, der regnes for Straffesager uden at der behøver at være nedlagt Paastand om Straf (dette gælder dog ikke Sager om Ophævelse af en Forening eller angaaende Straffelovens § 299); fremdeles 6) Sager om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse (jfr. ndfr.) og endelig 7) Sager om Erstatning for uforskyldt Varetagtsarrest eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf (jfr. ndfr.), *naar* den, som kræver Erstatningen, ikke samtidig med Erstatningsbegæringen forlanger Paakendelse ved Landsret. (Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser, eller i hvilke legemlig Revselse maa antages at være forskyldt som Tillægsstraf (jfr. det midl. Straffelovstillæg af 1. April 1905 § 5), blive dog altid at behandle ved Landsretterne. Ogsaa andre Sager kan Paatalemyndigheden indbringe umiddelbart for Landsretten, naar den af særlige Grunde finder dette hensigtsmæssigt, og Sigtede eller dennes Værge samtykker deri).

b. I hvilke Sager skulle *Nævninger* medvirke? Om Nævninger bliver der *kun* Spørgsmaal ved *Sager, der behandles ved Landsret*. De skulle ubetinget medvirke: 1) i Misgerningsager (2: Sager, der angaa en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde). 2) i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser. 3) i Sager angaaende Straffelovens § 299. 4) i Sager, hvor legemlig Revselse maa antages at være forskyldt som Tillægsstraf (jfr. midl. Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905) 5) i Sager, som ikke falde ind under 1—4, naar Strafarbejde eller Fortabelse af Embede, Bestilling eller Valgret maa antages at være forskyldt. (I de under 5) nævnte Sager bortfalder dog Nævnings Medvirkning, naar Sigtede eller hans Værge forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger. Ligeledes skal Nævnings Medvirken bortfalde i disse Sager, naar Sigtelsen alene angaar Vold paa Person eller alene Forbrydelse mod Sædeligheden eller alene nogen af de i Straffelovens Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og den sigtede forhen har været dømt for nogen Forbrydelse af samme Art til Strafarbejde eller mindst to Gange eller ved Vold en Gang til højere Straf end simpelt Fængsel, og der ikke er forløbet 10 Aar efter Udtaaelse af den sidste Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes). 6) Endvidere kan i Sager om Erstatning for uforskyldt Vare-